

Michal Vodrážka, Česko-korejská společnost

Trestní systém

I. Pracovní tábory pro politické vězně – *kwan-li-so*

Z původních 14 zkonsolidovány na pět velkých, odpovídá za ně tajná služba, nikoliv policie. Dlouhé tresty nebo doživotí, nucené práce, na severo-východě země, málokdo uteče.

II. Nápravná zařízení – *kyo-hwa-so*

Věznice – odsouzení pro trestné činy, řízeny policií, nucené práce, dlouhé tresty, i pro trestné činy pol. charakteru (protistátní, protilidové), málokdo uteče.

III. Sběrná zařízení – *jip-kyul-so*

Pro kratší dobu trestu – do šesti měsíců nucené práce, např. pro cestování po KLDR bez povolení.

IV. Pracovní výchovná zařízení

Vznikly v devadesátých letech, řízeny na úrovni měst / obcí. Mobilní pracovní brigády o 30 až 60 vězňích. Doba trestu pod 6 měsíců, drženi v lehce hlídáných, neoplocených objektech. Často v nich končí repatriování uprchlíci z Číny.

Na všech úrovních se uprchlíci setkali s popravami, hladověním, a úmrtí v důsledku mučení nebo bití. Rozdíl je v délce trestu a přísnosti hlídání.

Proč? Teorie – režim terorizuje obyvatelstvo a brání tak vzniku jakékoliv opozice. Možná i ekonomická motivace kádrů – tvrdé tresty znamenají, že můžou vymoci více úplatků.

Průzkum 2004/05, 1346 uprchlíků v Číně nebo J. Koreji

75% obdrželo pomoc při útěku, ale jen 1% od NGO

32% v Číně déle než tři roky (Ž 41%, M 23%)

Člen rodiny umřel hladem Ž 37 % M 23 %

Nevědělo o mezinárodní potravinové pomoci **40%**, **90%** věřilo že je jen pro armádu

25% zatčeno, 10% v táborech pro pol. vězně

20% se dobrovolně vrátilo, často více než jednou (nesli peníze 80%, jídlo 11%)

Destinace 64% J. Korea, 19% USA

V Číně – 10 000 až 50 000

V J. Koreji nyní okolo 16 000 – ročně do roku 1994 jednotlivci, do 1998 desítky, od 2002 tisíce (Německo – ročně 210 000 před zdi, 21 000 po zdi)

UNHCR - v roce 2008 bylo v Británii 935, v Německu 1500, v Holandsku 142, v USA 106

Uprchlíci a J. Korea

Uprchlíkům, kteří kontaktují ZÚ JK, je obvykle odepřena pomoc. Musí použít pašeráky lidí nebo přes třetí země (Vietnam 2004 – 468 uprchlíků).

1994 – Kim Hyeong-dok utíká na přes Vietnam na Jih. 1996 – chycen při pokusu o útěk zpět na Sever. Uvězněn. 2001 – vystudoval VŠ, sehnal kancelářskou práci, v rozhovoru řekl:

“Zklamání bylo obrovské. Hlavně prostředí, kde je člověk souzen jen podle toho, kolik má peněz”

Chudoba uprchlíků z KLDK žijících v Jižní Koreji

Průzkum z 2003 - 780 uprchlíků :

Pouhých **19 procent** mělo zaměstnání na plný úvazek

41 procent nezaměstnaní, jen **4.2 procenta** braly průměrnou nebo nadprůměrnou mzdu.

Kriminalita – často se dávají na dráhu zločinu

Jazykové problémy

2001 průzkum **44.8%** of uprchlíků nebylo zcela nebo z větší části schopno porozumět jihokorejštině, a jen 24% uvedlo, že rozumí perfektně.

Anglikanismy a hanja (používání čínských znaků, které se v KDLR nepoužívají) dále snižují možnost jiného než manuálního zaměstnání.

Články a rozhovory s uprchlíky byly dokonce přetištěny v KDLR jako propaganda.

Podpora pro sjednocení na Jihu výrazně klesla (2004):

50 procent pro postupné sjednocení”

39 procent pro “dlouhodobé pokojné soužití”

jen **6 procent** pro “rychlé sjednocení”

Agenti KLDK mezi uprchlíky

Určitá část z uprchlíků jsou severokorejšští tajní agenti.

Nedávno byli například odhaleni dva "uprchlíci", kteří měli za úkol odstranit vůbec nejvyšší postaveného uprchlíka v historii KLDK, Hwang Jang-yopa:

<http://www.guardian.co.uk/world/2010/apr/21/north-koreans-held-assassination-plot>

V roce 2008 byla zatčena severokorejšská agentka, která se za uprchlici úspěšně vydávala sedm let, od roku 2001. Získala důvěru orgánů na Jihu a dostala práci, v jejímž rámci

pořádala turné po vojenských základnách, kde jihokorejským vojákům vyprávěla o hrůzách života v KLDK. Přitom ovšem vybrané důstojníky sváděla a získávala od nich tajné informace:

<http://www.blacktokyo.com/?p=565>